

De symbolo

est. **L**uc^{as} dñi faciisset mortu^{rum} reuixit. et mulieri assideti sibi dixit. **L**ito voce sa-
cerdotē. Sacerdos adest et corā oībū cō-
fite^r dicēs. Ego fui raptus ad tribunal
xpi. et cū in tribū maxime accusarer a de-
monib. et ferri deberet sūia ḥ me: pūssi/
ma mī rogauit filiū suūt ad corpus re-
direz locum penitētie suscepturnus qd et
factum est. **E**nī de peccatis erat qd de/
cimas ex agris meis et bonis nō cōplete
dedi. Secundū qd pisces cu^rs sociis meis
de religioz pīscina cepi^r comedi. Ter-
ciū: nqd segetes pauperū cū canib^v ve/
nati^r culcaui. Ad hoc rustici ab eo dā
num passi dixerūt. Cur debuist^r dñe p
his dānari: cū vobis hoc puro corde di-
miserimus. At illa vestra remissio nū suf/
ficit mihi ad salutē. qd dītor eraz ad sol/
uendū qz vos ad relaxandū. hec dicēs:
iussit dama^r restitui. et sic decessit. **S**
Exemplū aliud de beata virgine. **F**u-
it quidā vir nobilis: h̄ tyrannus totus
erga suos et alienos ut oēs vindictaz pe-
teret a deo de eo. et huc ḥtigū infirmari
ad mortē. Qui aduocans ep̄m loc illi
us pure confessus est. a quo petuit: ut su/
bi sanitatē apud deum impetraret. **Q**ui
ep̄us (qr bonus erat) obtinuit sibi san/
ctatem: p̄stita tamē prius fide: qd certe
neminē lederet. Quo qualescēte ampli/
us indifferenter oēs lesit. ita ut nō soluz
ei: h̄ etiā ep̄o oēs malediceret. Post hoc
iterū infirmatus est et opp̄ressus ignea/
cro sicut prius adeo vt oia eius membra
arderet. et de vita desperaret. Vocauit
igitur ep̄m. pmittens satisfactionē de fi/
denō seruata: ut itez sanus fieret. qren/
nuit recedens cū indignatio e. Appropi
quante autem morte clamauit: et beatā
virginem inuocauit. Et respicēs in celū
vidit in aere pendentem filiū dei oīpo/
tentis in cruce. et matrem suam sibi astā
tem et orantem p se: Ut iesus ait. **D**at
non possum facere. Ecce em̄ rursus cru/
cifixit me. et ostendit ei cicatrices sangu/
neas. **Q**uod yides peccator īgenius ex

clamās voce magna. **O** bone ielu si te
crucifixi peccatis meis: matrē tamen tu
am semp̄ honorau. ieunauerat em̄ om
ni sabbato ad honorē beate virginis. **L**ū
qz sic clamaret audiuit vocē ielu dicētis
mī oranti. Ecce mater dedi eū tibi. et sa/
nar^r est. Qui postmodū ablata restituit
et vitā emēdauit et laudabili fine qeuic

Incipit exposicō

super symbolum apostolorum.

Dnis qui viuit credit in
me nō morietur in eternū.
Joh. xi. Scindū qd fides
freqnter est p̄dicanda fide
libi. et ab eis diligēter custo/
dienda. qr est fundamētū oīs boni. **E**nī
apl̄s. Fundamentū aliud nemo p̄t po/
nere p̄ter illud. qd positū est. qd est iesus
xps. i. fides xpi. **Aug.** Fides est bono
riū fundamentū. fides est humane salu/
tis initū. sine hac nemo ad filiorū dei
numerū potest quenire. **Hebreoz. xi.**
Impossibile est sine fide deo placē. Er
go ut deo placere possimus debem̄ ha/
bere fidem rectam. integrā. et firmaz. qr
fm apl̄m ad **Hebreos. x.** Justus ex fu/
de viuit. **E**nī etiā Chusot. in tractatu
desymbolo. Fides religionis catholice
lumē est anime. ostium vite. fundamen/
tum salutis eterne. Nos igitur de fide ec/
clesie sumus locuti. Tunc sciendum
qr in symbolo apostolorū duodecim s̄z
articuli fm numerū apl̄oꝝ a quibus co/
positum est. Nam duodecim apl̄oꝝ gre/
gati descripterūt duodecim articulos fi/
dei in p̄mo cōsilio. de quo habet actuū
xv. Luius p̄ma diffinitio fuit data per
beatum Petru. sed beatus paulus non
habetur ibi qui tūc adhuc nō fuit elec^r
in apostolū. Et p̄mus articulus pertinet
ad patrem. et ali⁹ sex ad filiū. et quinq^z vi
timi ad spiritū sanctū. Pro quo notā dū
qr nullus hominum dubitare debet. h̄
quislibet christianus tenetur credere tri-

nitatem psonarum. vnitatem eentie diuine. Nec tamen curiose scrutanda est beata trinitas. sed simpliciter credenda Bernardus. Scrutari hac temeritas est. credere pietas. nosse vita eterna. **B** Hec autem beata trinitas multipliatur pro hatur. Primo per sacram scripturam. **E**nī dicitur. Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram. hoc est verbum patris ad filium et spiritum sanctum. Faciamus eum signat pluralitatem psonarum. huminam in singulari signat vnitatem eentie. Item probatur per auctoritatem angelicam. **E**nī dicitur. Sanctus sanctus dominus deus sabaOTH. id est deus exercituum. plena est omnis terra gloria eius. Sic enim canunt angeli in celo. dicit enim tecum sanctus sanctus dominus: ad designandum trinitatem psonarum. postmodum dominus deus. ad designandum vnitatem eentie. Item probatur per apostolum. i. Job. v. Tres sunt qui testimonium dant in celo. pater. verbum. et spūs sanctus. et hi tres unum sunt. Christus in euāgelio dicit. ut habeat. **D**icitur. Baptisantes vos in nomine patris et filii. et spūsancti. Item cognoscit in creaturis. non tamē plene cognosci potest in aliqua creatura. Primo cognoscitur in sole. **E**nī Augustinus dicit. Tria sunt in sole. scilicet quod est. i. substantia. quod lucet. i. splendor. quod calor. Et calor procedit a sole et a splendore. sic est de trinitate. quia spūsanctus procedit a patre et filio. Item in aqua. verbi gratia. Fons est per se. riuulus fluit a fonte. stagnum generatur ab utroque. Item si speculuz ponitur in aqua claram etra solem: tunc tres soles apparent. unus in celo. et duo in radio. Sic inspicio sacram scripturam inuenimus trinitatem psonarum. et vnitatem eentie. Item magnitudo creaturarum et pulchritudo et utilitas creaturarum ad trinitatem pertinet: in magnitudine denotat dei patris potentia. in pulchritudine dei filii sapientia. in utilitate

spūsancti bonitas. Queritur circa predicationem. quare omnipotētia plus appropria tur patri quam filio vel spūsancto. cum tandem unus omnipotens **E**nī Anastasius. Omnipotens pater. omnipotens filius. omnipotēs spūsanctus. et tandem non tres omnipotētes. sed unus omnipotens. **R**uđeo fuit Augustinus. de tri. **E**nī in creationis solet notari defectus potentie. in patre propter antiquitatem. In filio solet notari ignorantia propter iuuentutem et in experientiam. Et nomine spūsanctisona res solet vehementiam **E**nī **E**saias. vi. Quiescere ab homine cuius spūs in manibus eius. Et ne putet similiter esse in divinis sicut in creaturis. Patri non solū attribuitur potentia sed omnipotētia. ne videatur senior. Et ob hoc dicitur in symbolo. credo in deum patrem omnipotentem. Et filio attribuitur non solū sapientia. sed etiam omnis sapientia et scientia. ne videatur minor et minus sciens aut minus exptus. Spūsancto attribuitur bonitas: ne putet crudelis aut vehemens. **E**nī psalmus. Spūs tuus bonus deducet me in terrā rectam. Ecclesiastes. Spūs meus super mel dulcis.

Credo primo articulo fidei. **C**redo in deum patrem omnipotentem creatorum celi et terre. **I**stius primus articulus ponit beatum Petrum apostolum. in quo continetur distinctiores credite veritates. Quarum prima est de divina vnitate cui dicitur. Credo in deum in singulari et non in plurali. Secunda de divisa omnipotentia cum dicitur. patrem omnipotentem. Tertia de mundi creatore cum dicitur: creatorum celi et terre. Credo in deum. Circa quod notandum quod est differentia inter credere in deo. et credere deum. et credere in deum. Secundum magistrum sententiarum. li. iii. dist. xxiiij. qui dicitur. Credere deo est credere vera esse quod loquitur deus. quod etiam malitiam faciunt. et nos credimus homini. sed non in homine. Credere deum est credere quod ipse sit deus. quod etiam multi faciunt. quia fides

De symbolo

Jacobū. Demones credunt et remanserunt
Credere in deum est credere in eum amare per affectum. et credere in eum ire secundum per bonum opus. et credere ei adhuc etiam quārum ad tolerantiam mali. et credendo Christi membris incorporei quantum ad dilectionem primi. Pater omnipotens: hoc est valde dulce verbum homini fidei. Magna enim spes datur homini in seculo illo. Patri enim nunc potest dēesse bona voluntas ad filios: precipue cum ipse fīlū apostolū est pater misericordiarū. Et fīlū dicuntur Eliae. xlii. Dominus obliuiscit filiorum suorum quia mater carnalis. Sic enim ait. Numquid potest mater obliuisci infantē suum ut non misereatur filio veteri sui. Et si ipsa obliterata fuerit ego ramen non obliuiscar tui: in manib[us] meis descripsi te. Num autem omnipotēs sit non potest ei dēesse potestas non implendo bonam voluntatem quam habet ad filios. Contraria hoc verbum videtur peccare qui derelinquit deum per insustarum rerum achitatem. et adherent diabolo non restituendo res iniustas: credentes se famem mori si deo perfidenter servirent. Vident enim credere quod diabolus melioris voluntatis vel potestatis sit ad puidendum eis qui sibi seruitur quia deus. Quomodo ergo et cum quali fiducia dicunt tales in symbolo. Credo in deum patrem omnipotentem creatorē celi et terrae. id est fīlū Augustini. creatorē omnium rerum visibilium et invisibilium. O. Secundum circa hoc. quod deus creavit triplices naturam. scilicet pure spiritualem ut angelos. pure corporalem ut elementa. celum. terram. lapides. ligna. et sic de alijs. Et creaturā primi spiritualem et partim corporalem. ut hominem: cuius anima est creatura spiritualis. corpus vero est creatura corporalis. Nota dicitur inter creare et facere. Creare est ex nihilo aliquid facere. et hoc est impossibile fīlū Aresto. qui dicit primo de generatione et corruptione. Ex nihilo nihil fit. Et propterea Aresto. viii. phisicorum dicit mundum ab eterno fuisse. sed a deo

creatum. Unde Genes. i. In principio creauit deus celum et terram. Sed facere est ex aliquo aliquid facere. Et creare soluz pertinet ad deum. Contra hunc articulū sunt manichei. qui dicunt visibilia esse creatas a principe tenebrarum. inuisibilia vero a deo. Que heresis est odilis deo et hominibus: Deo. quia talis heresis deo sum dominum diminuit: dum visibilia eius dominio subtrahit. Hocibus. qui contumeliam eis facit dum eos ex parte ex qua visibles sunt diabolo attribuit. immo talis heresis de honestat omnes visibiles creatureas dum eas dicit a diabolo esse creatas. E. Ex consideratione illius articuli homo dirigitur ad tria. Primum ad gratiarum factores. quia ex quo deus est creator omnium creaturarum: certum est quicquid sumus vel habemus a deo habemus. i. Corinthus. viii. Quid habes quod non accepisti. Propterea domini est terra et plenitudo eius. Sed ex quo omnia a deo habemus: tu cum merito tenemur et gratiarum factores redderet referre. Propterea. Quid retribuam domino per omnibus que redistribuit mihi. Christus. in sermone quodam. Liberalissimus est deus. Quantitate tibi largitus est ad sustentatores: quanta ad eruditos. quanta ad correctos. quanta etiam ad electos. Et hec omnia gratis dedit. Secundo inducimur ad bene extendendum rebus creatis. Nam creaturis debemus recti ad hoc ad quod creature sunt. Sunt autem creature ad duo. Primo ad gloriam dei. Proverbio. xi. Universa propter seipsum. i. ad gloriam suam operatus est deus. Secundo creature sunt ad utilitatem hominis. Debemus ergo recti creaturis ad honorem dei et utilitatem propria. Sed heu plures sunt qui non regratiantur deo de creaturis suis. immo sepius abutuntur donis dei. Unde Augustinus. de ciuitate dei. Quisque beneficia dei non videt cecus est. ne laudat ingratus est. quisque in laudando reluctatur insanus est. Scindens etiam quod illi mul-

num se timere dñt q̄ malevolent̄ creaturz
z donis dei. q̄r de his districtā redditū
risūt rōem. **G**ūn Lhrso. sup Daf. In
die illo nihil c. qd̄ rūdeam⁹: vbi celū et
terra z aq̄ sol et luna dies z noctes z mū/
dus tot⁹ stabit aduersus nos in testimo/
niū peccator̄ nostror̄. Et si omnia tace/
rent: tamē ip̄e cogitationes nostre ipsa
op̄a specialit̄ stabut aī oculos n̄os ac
cusantes nos aī dñi. **D**icēte ap̄lo. Co/
gitationib⁹ inuidē accusantium. **T**ertio
inducimur ex isto articulo ad cognitōez
humane dignitatis: q̄r d̄eūs oēs crea/
turas creauit p̄p̄t hoīez z subiecit eas ho/
mini. **G**en. i. **D**ominamini pisib⁹ mar⁹
ps. **O**ia subiecasti sub pedib⁹ ei⁹. **E**st
q̄ hō rāte dignitatis q̄ debet p̄esse om/
nib⁹ creaturis z subesse deo.

C De scđo articulo.

Liniesum ch̄m filium ei⁹ vni/
cum dñm n̄m. Istum secundū
articulū descriptis Johes ap̄l's
etī euā gelista. Qui post dictū b̄ti Pe/
tri apli adiunxit. z in ih̄m xp̄m. z̄c. **E**t
quidē cōuenienter illi⁹ articuli descriptio
fuit sibi d̄ata: cui maiestas verbi in cena
fuit reuelata. vt p̄sonam filij explicat̄ in
secundo articulo fidei xp̄iane. Qui posteā
dixit in euā. qd̄ scripsit. In principio ēat
verbū. z verbū z̄c. **E**t notandū q̄ htūs
Joannes in illo articulo primo dicit ie/
sum qui interpret̄ saluator. p̄ h̄ designa/
tur q̄ ip̄e est q̄ vult oēs homies saluari.
Scđo dicit xp̄m. per hoc designat̄ q̄ n̄
solū est saluator. h̄ etiam magister. quia
ch̄s interpret̄ vinctus. z vinctio docet d̄
omnib⁹. **F** **P**ro quo sciēdū q̄ ma/
gister noster christus doc̄z nos p̄mo hu/
militatem contra superbiā dices Daf
xi. Discite a me: q̄r mitis sum z humiliis
corde Aug⁹. de verbis dñi. sermone. xi.
Discite a me inquit dñs nō mūdū crea/
re: nō visibilia z inuisibilia cūcta creare:
nō in isto mūndo mirabilia facere v̄l mor/
tuos suscitare. sed q̄r mitis suz z hūlitis
corde. **S**econdū docet nos dilectionem

inimicorum contra inuidiam. **D**ath.
5. Diligite inimicos vestros: benefacite
his quivos oderunt z orate pro p̄sequē/
tibus z calumniātibus vos: vt sitis fi/
lii patris vestri qui in celis est. **T**ertio
docet nos orare z intenta oratione oraē
z hoc est contra somnolentiam. **D**ath.
xxvi. Vigilate z orate. ne intretus i tem/
ptatōez. Aug⁹. **O**ratio tua locutio est
ad deum. Quādo legis: deus tibi loq̄/
tur. quādo oras cum deo loqueris Au/
g⁹. in fmone. **O**ratio orātis est subsidi/
um: deo sacrificium. demonibus autē
flagellum. **Q**uarto docet temporalia
relinquere contra auariciam. **L**uce. i. 4.
Aisi quis renunciauerit omnibus que
possidet: non potest meus esse discipul⁹.
Beda sup̄ verba predicta. Discat iquā
renunciare omnib⁹ z relinquere omnia
quia renunciare conuenit omnib⁹ q̄ ita
licet vtrū mundanis que possident. et
cum mente tendunt ad et̄na. **R**elique/
re est tātūmodo p̄fectorum qui z omnia
tpalia postponunt. z solis et n̄is inhāt.
Quinto docet operari op̄a bona z me/
ritaria contra accidā. **J**ohis. x. **Q**p̄ea
mini dum dies est. qui avenit nox q̄ndo
nemo operari potest. **B**ern. de conside/
ratione Si labor te terret merces iuitet
Unusquisq; em̄ fm suum p̄prium labo/
rem mercedem accipiet. **L**eo papa in q̄
dā fmone. Non dormiētibus regnum
celorum. p̄uenit: nec ocio nec desidia z
pentibus beatitudo efnitatis repromit
tis. **S**exto docet tribulatōes z aduersi/
tates patienter sufferere. **D**ath. 5. **S**i
quis te p̄cussit in vñā z̄c. Item Lū
xxi. In patiētia vestra possidebitis ani/
mas vestras. **G**reg⁹ super euan. Lū au/
dieritis prelia. Patientia est aliena ma/
la equanimit̄ perpeti. contra eū quoq;
qui mala irrogat nullo dolore moueri.
Septimo docet omnes peccatores pe/
nitentiam agere. **D**icit Daf. Aisi pen/
tentiam egeritis. Augustin⁹ de verbis
domini sermone. 4i. **L**empus quo nō

De symbolo

penitemus vertitur nobis in iudicium
tota em vita est temp^o penitendi. **C** Se
quitur filius ei^o vnicū. **E** ubi debem^o cre
dere q^o christ^o est vni genitus et verus fi
lius dei. et q^o fuit cum patre eternalis. et
q^o est alia psona a patre. et q^o est vni^o na
tura et substātē cū p^oe. **S** **C** Sequit
dñm nostrū. **E** ubi sciendū q^o libent de
bemus eū habere. p dño. **P** rō: q^o e no
bilis. **L** u. i. Altissimi fili^o ps. **D** agn^o
domini et laudabilis nimis. et magnitu
dinis eius non est finis. **S** ecundo. quia
māsuetus: ergo agn^o nominat. **J**ohis
p. vbi dicit. Joannes baptista Ecce ag
nus dei. **E** saie. s. **T** anq^o ouis coram
tōndētē obmutescit. **T**ertio q^o fortis
ad ptegēndū et liberādū nos a malo ps
D^o ptecor vīte mee a quo trepidabo.
Quarto: q^o nos creauit. ps. **I**p^o fecit
nos: et non ip^o nos. **I**nsp^o nos redemit
aprio sanguine suo. **A**pls. **E**mpti est p^o/
cio magno. **Q**uito. q^o larg^o est ad remu
nerandum seruos suos. **A**ug^o. libro. 22
de ciuitate dei. **I**p^o deus erit finis deli
derorū nostrorū q^o sine fine videbit sine
fastidio amabitur. sine fatigatio et lauda
bit. **I**tem **A**ug^o. in eodē libro. **Q**d^o d^o
pparauit diligetib^o se: fidē nō capi. spe
non attingit. charitate nō comprehendit
desideria et vta trāsgredit. acqri p^ot esti
mari non p^ot.

De tōcio articulo.

Eli pcept^o est de spūscō natus
ex mariavirgīe. **H**ūc articulum
ponit Jacobus maior frat^o Jo
annis qui fuerunt filii zebedei In q^o ar
ticulo ponit duas distinctas veritates:
Primā de chī pceptōe: cum dicit. qui
coceptus est de spūscō. **S**edam de
eius bñdicta nativitate: cū subdit. nat^o
ex Maria virgine. **E** ubi sciendū ē q^o nō so
lum necessarū est christiano credere fili
um dei: h^o etiam necessarium est credere
eius incarnatōem per quā nobis visibi
lis apparuit. **B**aruch. iii. Post hec in
fris yisus est. et cū hoib^os cōuersat^o est.

H **Q**uerit q^o noī incarnationis xpī fca
sit. **R**espondet q^o postq^o angel^o Gabrī
el fuit missus ad virginem mariā. ut ha
bet **L**u. i. Et maria credit et consen
sit: tūc spūscō sanctus supuenit in ea. et ea^z
sanctificauit et fecit auit et formauit in in
stanti de purissimo sanguine vīrgis ma
rie. **E**velvt alij dicit de purissimis humo
rib^o eius corpus christi. et in eodē instā
ti in q^o formatū est corpus creata ē et ani
ma ex nihilo. et in eodem instanti cōiuncta
ē corpori organizato. **E**cilla duo cor
pus et aīa simul mox fuerunt deitativū
ta in de fili^o psona. **I**te sciendū ē in Hen
ricū de firmaria q^o tota trinitas illam in
carnationē operata est. q^o oīa trinitatis
ad extra sunt inclūsa. Nam ibi fuit po
tēria patris: q^o statim corpus formauit
et aīam creauit. et illa duo diuinitati vni
uit in illo momento cum dixit. Ecce an
cilla dñi. hoc non potuit facere potētia
alicuius creature. q^o oīs creatura in sua
operatōne requirit tempus sicut firma
mentū requirit diem et moueatur ab o
riente in occidentem: luna ad cōplemen
tum sui cursus requirit mensē. sol inter
grum anni. homo in determinato tem
pore formatur in utero matris. In con
ceptione autē christi opata est potētia pa
tris. q^o in instanti conceptio cōpleta fu
it. **I**te opata est ibi sapientia filij. quia
ibi corpus suū optime dispositū et omnia
membra decenter ornauit. ps. **S**pecio
sus forma p̄ filiis hominū. **I**te opata ē
gratia spūscō qui cōceptionem illam
mūdam ab omni peccato reddidit. **O**d
nō est factuz in aliquo puro hoīe. Licet
em aliqui nati sūt sine peccator et sanctifi
cati in utero matris. **S**icut beata vīrgo
maria Joānes baptista. hieremias. tū
in peccato originali sunt cōcepti. et fm̄rō
nem seminalē descendēt ab Adam.
Christus autem nō solū natus h^o etiam
cōceptus fuit sine peccato. **A**ug^o. Soli
us redemptoris est ē et sine peccato. **H**ec
Hen. d̄fir. sug symbolū. **I** **Q**uent

ceptio xp̄i poti⁹ attribuit sp̄uscto: Répondeo fm Henri. d firma. q̄ int̄io denoiait opationem. Christus autē hac intentione carnē assumptis ut misericordia et afflictis subueiret. Et q̄r bonitas et misericordia attribuitur sp̄uscto: ideo d sp̄uscto conceptus est. hec ille Itē dicitur de sp̄uscto conceptus. ut p̄ hoc excludant corporales admixtiones. Unū canitur. Non ex virili semine. sed mystico spiramine: Itē sc̄dum q̄ q̄uis tota trinitas operata sit incarnationem: solus tamē filius est incarnatus. ut dic̄ beat⁹ Aug⁹: i. d fide ad petz Et b̄tūs aug⁹ ponit tale exemplū Si tres puelle teneret vñā tunicam: et illam vna ex illis indueretur: tūc illa induitio fieret a trib⁹ puelis. vna illarū eaz sola indueretur. et ali⁹ doctor ponit tale exempluz. Sitres sc̄z petr⁹. ioannes. andreas simul agēt rubricādo andrea: rubricatio andree fieret ab his trib⁹ simul: attamen solus andreas rubricaretur.

R **S**equit⁹. Nat⁹ ex Maria v̄gīe. Virgo maria v̄go cepit. virgo pepit. et post partu virgo permanuit. Querit quare xp̄s nat⁹ sit de virginē. Respondeo fm Hen. d firma ria. Triplex est status humane nature sc̄z singularis. individualis. virginalis. prim⁹ bonus. secundus melior. tertius optimus. Quicqđ autē cōoptimū deo attribuitur. Ideo cōueniens fuit ut de virginē nasceretur. Et in hoc etiam ostendit christus excellentiam status virginitatis. Aug⁹ Unū sancte virginis partus omnū sacerdarum virginū est decus. Secundo fm alium doctorē. Sicut p̄ euam virginem facta est perditio: sic ecōuerso p̄ mariam virginem debuit fieri reparatio. Unū canitur. Paradisi porta per euam cōictis clausa est. et per Mariam virginem ite patefacta est. igit̄. et. Tertio ut vētas p̄phētie adimpleret. Eſate. 7. Ecce virgo concipiet et pariet filium. Sc̄dum etiā q̄ circa hūc articulū origenes errant qui dixit: q̄ christ⁹ ad hoc natus est

tad hoc venit. ut non soluz saluare hos mines: sed etiā demones ī fine mūdi. H̄ autē est contra dictū christi. Mat̄. xxv Item aedicti in ignē eternū qui paras est diabolo et angelis eius Ad remouendum hunc errorē patres sancti ad diderūt in symbolo qđ canit̄ in missa. Qui p̄t nos hoīes et p̄t nr̄am salutē et non p̄t demones.

De quarto articulo.

Itūs sub pontio pylato: crucis fixus mortuus et sepultus Itū articulū fm Henricū de firma posuit beatus andreas. Qui quidē articulus necessarius est ad salutē Nā sicut debemus credere incarnationem filij: ita necessariū est credere passionē et mortem eius. Q̄ fm Gregorii. Nihil nob̄ nasci p̄fuit: nisi redemi. p̄fuisse. In q̄dem articulo beatus andreas describit q̄tuor creditas v̄tates. Prima est d̄ xp̄i passione put christus anteq̄ fuit crucis fixus passus est. sc̄z flagellatus. illusus. cōputus. alapis celsus. velatus facie colaphizatus. et sp̄inis coronat⁹. Et hoc notat cū dicitur. passus sub pontio pylato. Secunda est de christi crucifixione. Tercia de christi morte. Quarta de sepultura. Et quidē ille veritates sunt distincte. Probat. q̄ hora matutinalis fuit passus usq; ad eccliam. et hora sexta crucifixus. et hora nona mortu⁹. et hora vespertina sepult⁹. Itē aduertendū circa passionem christi. Primo quis patit. Respondeo dei filius summe bon⁹. Secundo quid et qualia patit. Respondeo patitur in rebus exteriorib⁹ spoliatiōem quia nudus pependit nec haustū aque habuit. In corpore amarissimam afflictionem. Quia a planta pedis usq; ad verticē nō fuit in eo sanitas. In alia maximam tristiciam. Unde dixit. Tristis est anima mea usq; ad mortem. Tertio a quib⁹ patit. Respondeo a principibus sacerdotum et ministris et popularibus et a iudeis et gentilibus. ps. Quare frat

De simbolo

muerunt g̃etes: et populi meditati sunt
inanis. Astiterūt. et c̃ Quarto quare pa-
tit. R̃ndeō ppter peccata nostra et salu-
tem nostrā. Esa. 53. Prop̃t̃ zel⁹ popu-
li mei percussi eū Quito quid coegerit eū
Respõdeo maxima charitas. Apoc. 1:2
Dilexit nos et lauit nos a peccatis ñris in
sanguine suo. Romañ. 5. Comm̃dat
deus suam charitatem in nob̃. qm̃ cum
inimici essemus xps p nobis passus ē:
et mortuus iustus pro iniustis. Passus
sub pontio pilato. Notandū q̃ christ⁹
passus est sub yno pilato: nunc autem in
membris suis patitur a multis pilatis:
Mat. 25. Qd̃ vni ex minimis meis fe-
cistis: mihi fecistis. Et ideo charissime:
si iniuriose pataris a iudice iniquo: noli
murmurare. Sed memento dñm ibi
christum passum sub pontio pilato. Itē
si subditus es: et habes prelatum corru-
ptu⁹ prementem te contra iusticiam: sis
patiens q̃ ip̃e est tuus pylat⁹. Si mu-
lier es: et habes vir⁹ furiosum te percutien-
tez: sis patiens: quia ip̃e est tuus pylat⁹.
Si seruus es: et habes dñm impium et
crudelē te molestantē. nō mireris. q̃ ip̃e
se est tu⁹ pylat⁹. et sic d alij. Et oes isti
pdicti debēt esse patientes. q̃ p his tri-
bulationib⁹ habituri sūt magnū p̃mū i
celo. Math. 5. Bti estis cū maledixe/
rint vob̃ hoīes et psecuti vos fuerint: et
dixerint om̃e malū aduersivos: mētiē/
tes pp̃t me. Gaudeter exultate qm̃ mer-
ces vestra copiosa est in celis. Itē scien/
dū q̃ ponti⁹ est cognomē ab insula pō/
ti nominatū: h̃ pylat⁹ est pp̃mū. et erat gē/
tilis et indign⁹ pane. q̃ fm̃ Aug. 5. De/
cator non est dignus pane quo vescat.
A quo malo hoīe xps ad mortē senten/
tiat⁹ et iudicat⁹. Itē scindū q̃ Elinceti⁹
in speculo historiali dicit q̃ pylat⁹ accu/
satus est in multis a vitellio preside sy/
rie. Et primo de morte omnīn innocentia
quos occiderat. et q̃ imagines genti/
lium ponebat in templo. Item q̃ pecuni/
am positam in carbonā redigebat in su/

osṽsus: inde faciens aqueductū in do-
mum suam. Pro his missus est in exili/
um et ibi in multas incidēs calamitates
se p̃pria manu interemit.

De quanto articulo:

Escendit ad inferna. Istū quin

vtum articulū scribit beatus phi/
lippus apl̃s. Circa quez articulū
lū p̃mo q̃r̃i: quo tempore vel qua ho-
ra christus ad inferna descēdit: Respõ
deo fm̃ Tho. q̃ statim q̃n aia ch̃i fuit
a corpore separata: tūc anima christi de-
stati ynta descendit ad lumbum patrū:
et mansit ibi ab hora mortis christi que
fuit hora sexte ferie nona usq; ad horaz
resurrectionis. et hoc fuit tempus q̃d̃ra/
ginta horarum. Quia diluculo dici do-
minice surrexit. et i eadē hō resurrectōis
eduxit eos de lymbo. Item sciendum q̃
anima christi separata fuit a corpore. S̃
deitas mansit cum anima ad infernū
descendente. et etiā cum corpore in sepul-
chro iacente. Item sciendum q̃ aī chri-
sti passionem fuerūt quatuor receptacū
la animarum. Primus locus fuit infer-
nus d̃amnatorū in quo est pena sensus et
pena d̃amni. i. carentia visionis dei. Ac
etiam ibi sunt tenebre exteriores et iteri-
ores. i. carentia gratie: et carentia glorie.
Ad hunc locū christi non descendit.
nec ab illo aliquem liberauit Rō q̃ xpi
passio nulli. pdest: nisi sit eius membruz
vel fiat p conuersionem. Sed illi in in-
ferno non fuerūt membra christi. nec po-
terant fieri: quia fuerūt extra statū merē/
di: q̃ nec in illo loco est redemptio: nec
pro eis est orādum. Unde beat⁹ Aug⁹
Si sciremp̃ aerē meū in inferno: nō pl⁹
orārē p eo q̃ p diabolo. Secundus loc⁹
est lymbus puerorum. id est illoꝝ infan-
tium in peccato originali decedētūm. q̃
lymbus est sup̃ infernū et ibi est pena d̃a-
ni. i. carentia visionis diuine. et nō pena
sensus. i. sensibilis pena nō est ibi. Et st̃
ibi tenebre exteriores et int̃iores. i. ca/
rentia gratie et glorie. Ad illū locū ch̃i s

etiam non descēdit nec ab eo aliquē etiam liberauit. Ratio huius: quod illi puuli nō fuerūt capaces grātiae xpī. nec satisfactio ch̄ri poterat illis suffragari neque ad eos extēdi. Quod ad illos solū extēdīt q̄ ei⁹ membra efficiunt p̄ fidem: vel aliquid fidei sacramentum. Sed neutrū illi poterant habere. Tertius locus est purgatoriu⁹ et est sup lymbū puerorum ibi est pena dāni et sensus ad tēps⁹ dēminutū et finitum. Et sunt ibi tātū tenebre exteriores quia grām habent. Ibi est ignis corporalis in quo aīe illo⁹ qui in hac vita penitentiam suam non impleuerūt affliguntur usque ad satisfactiōem condignā. Queris. Vt illi qui fuerunt in purgatorio libera ti sint. quādo ch̄ris descēdit ad lymbū patrum. Respondeo q̄ non: sed solū illici q̄ tunc purgati fuerunt sufficienter. ut meruerūt h̄ q̄ illo tpe. s. i. dēscēsu xpī libera rari debuissent Rō 6 q̄ passio ch̄ri nō habuit tālē virtutē et trāsitoriā: sed sempiternā. Sed pena purgatori⁹ est trāsitoriarū et palpali⁹. et ideo q̄ fuerūt tales quales nūclunt qui in purgatorio detinentur: non fuerunt a purgatorio liberati p̄ de scensum xpī ad inferos. Sed solū illi qui tunc purgati fuerunt vel alias hoc meruerunt q̄ tpe dēscensus ch̄ri libera ri deberent. Quartus loc⁹ et supīm⁹ est lymbo sancto⁹ patrū ybi fuit pena dāni id est carētia visionis diuinæ non pena sensus. Et erant ibi pene exteriores sed non interiores. q̄ oēs isti in gratia fuerūt. Et ad istū ch̄ris descēdit et fregit. et sc̄tos patres inde eduxit. Ex isto articulo habemus duo documēta. Primum q̄ debemus habere spem de dō. quia si illos qui fuerunt in lymbo visitauit: quilibet nost⁹ potest considerare q̄ nos in tribulationibus nostris non derelinquet. ps: Eum ipso sum in tribulatione: eripiam eum: et glorificabo eum. Secundus do cumētū est q̄ debem⁹ animab⁹ proximorū nostros subuenire. Si enī xp̄s descēdit ad inferos: vt suos liberaret. Et nos ex

emplo ch̄ri debem⁹ subuenire aīaby per suffragia. Ut ipi clamāt ad nos. Job 19. Misericordia mei misericordia mei: sal tez vos amici mei.

De sexto articulo.

Ercia die resurrexit a mortuis.

N Hunc sextum articulum descripsit sanctus thomas apostolus et conuenienter scripsit istum articulum quia ī eo prius dubitauerat: et dō eo plene certificatus fuit. sicut habetur Jo 21 annis. xx. ubi christus dicit thome: Fer digitum tuum huc et vide man⁹ mei as. et affer manum tuam et mitte in lat⁹ meum: et noli esse incredulus: sed fidelis. Unde sanctus thomas in tercia parte. q. 54. ar. 4. dicit q̄ sanctus Thomas apostolus nō solum videt vulnera ch̄ri sti: sed etiam tetigit. **E**tē notādūz fr̄m Henricū de firmaria. Sicut necessariū est nobis credere q̄ christ⁹ mortuus fuit: ita necessariū est nobis credere q̄ resurrexit: q̄ hoc valet ad subleuacionem spei nostre. quia membris datur spes et consideratione capitū. Quis si christus resurrexit: et nos resurgemus. Surrexerat autem resurrectione perfecta q̄ est ad vētū immortale. Rhoma. 6. Ch̄ris resur gēs ex mortuis iam nō morit⁹.

De septimo articulo.

C ecēdit ad celos. sedet ad dext̄ rā dei p̄ris omnipotētis. Hunc articulū posuit beatus bartholomeus. Et necessariū est credere q̄ christus quadragesima die celos ascendit. Quia sicut credimus passionem et resurrectionem sic et ascensionem. quia passio accendit nos ad charitatem. resurrectio erigit ad finem. ascensio eleuat ad spem. Utbi considerandum est in isto articulo magnitudo virtutēs dei. q̄ ascēdit in for ma humana cum corpore et anima. et cum utraq̄ natura diuinā et humana scilicet de monte oliveti qui distat a hierusalem per mille passus. et p̄ntib⁹ apostolis. et cū beatissimā virginē maria. et alijs mulie

De symbolo

ribus q̄ secute eum fuerunt a galilea..
Et cū septuaginta duob̄ discipulis Et
verisimile est q̄ non solum iam dicti p̄n
tes fuerunt in monte oliueri: h̄ etiā mul
ti alij discipuli christi occulti ppter metu
ludeoz, vt nicodem⁹. gathaliel Joseph
ab aromathia, t p̄siles venerunt in pro
cessione cū aplis aut alio mō ad mōtez
oliuetivt viderēt ch̄m dñm suum ascen
dere in celum. Dicit enim magister hy
storiaz q̄ facto prandio in die ascensio
nis cōgregauerunt se in monte syon xp̄i
discipuli t exierunt cū p̄cessione in mon
tem oliuetivt viderent christum ascende
re cum potentia magna. Itē sciendum
q̄ christus ascendit gaudent fm illud.
p̄s. Ascendit deus in iubilatio e: nec ip
se solus gaudebat: sed etiā omnes qui fu
erunt presentes. Similiter angeliz om
nes anime que ab eo de lymbo liberate
fuerunt. videlicet sanctoz patruz p̄phe
carum patriarcharum: sanctoz innocen
tiū. sancti Joannis baptiste, t illoruz
cūstorum qui fuerunt mortui: vel pur
gati a resurrectione christi vqz ad ascen
sionem eius. he anime singule cum chri
sto ascenderunt t fuerunt in maxima iu
bilatione. Et hoc voluit signare: p̄s. di
cens. Ascendens in altum captiuaz du
xit captiuat̄ez. id est illos qui fuerūt ca
ptiuī lymbo ifernī. Sedet ad dexte
ram dei. Ibi sciendum q̄ christus di
citur sedere ad dexteram dei omnipoten
tis. quia simul habet cum patre gl̄iam
diuinitatis. beatitudinem t iudicioraz
potestatem. Quia fm Joannē d'amasc
cenū. Per dexteram intelligitur gl̄ia
diuinitatis. Sed fm Aug⁹. Per dexte
ram beatitudo patris t iudicioraz pot
estas intelligitur. Nam fm naturam di
uinam christus cum patre habet omnia
p̄dicta equaliter in eadem maiestate. q̄r
nullus gradus est in diuinis personis.
videlicet q̄ una persona esset dignior alia
quia sunt per omnia equales t omnino
equa pfecte atqz digne. Christus p̄ fm

humanam naturam t fm q̄ homo dū
ciur sedere ad dexteram patris. id est in
potioribus bonis p̄ eo inib⁹ alijs san
ctis. Transcedit enim corpus christi
sua dignitate p̄ut est vnitum deitati n̄
solum omnem creaturam corpalem sed
etiam sp̄nalem p̄ter animam suam.
Ibd merito debet ei locus altissimus t
nobilissimus. Ibd dicit Greg⁹. i omel:
ascensionis. qui fecit omnia sup̄ oīayitu
te sua ferebat.

De octavo articulo

Ade vēturus est iudicārē vīnos
t mortuos. Istum articulū scr̄bit b̄t̄s Matheus. t mēito q̄
quilibet christianus tenet credere futur
rum iudicium. quia est articulus fidei.
Līra quē articulum queris primo d lo
co iudicij. Responde q̄ locus extremi
iudicij est vallis iōsaphat. Und̄ Joelis
3. Adducā oēs gētes in vallē iōsaphat
vbi disceptabo cū eis. nō tamē putādū
est q̄ christus ad vallem descendat. t q̄
oēs iudicādos vallis illa recipiat Sed
christus erit i aere in loco eminēti ut ab
omnib⁹ possit videri. Et circa eū erant
circa quāqz. t maligni erunt in terra
vndicis circa locū iudicij. Secūdo queri
tur: cū quib⁹ christus veniet ad locū iu
dicij: vel ad iudicium. Responde q̄ cū
angeloz sanctis suis qui tunc erunt in ce
lo: Und̄ Mat. 25. Cum venerit filius
hois i maiestate sua: t oēs āgl̄ ei⁹ cū eo
Tertio queris. an fiet citatio. Respon
de q̄ sic. t hec fiet p̄ vocem tuba q̄ in ad
uentu iudicis ab omnib⁹ audieſ. Joh.
5. Venit hora in q̄ oēs q̄ i monumētis
sūt audiēt̄ vocem filii dei. Et dicit mas
gister i quarto sentētiaz dist. 44 q̄ vox
ista erit xp̄i vel alicui⁹ angli. xl plurium
angeloz q̄ ab omnib⁹ audieſ. et virtute
eius mortui d̄ monumētis excitabūt̄.
Erit em̄ signū v̄ alde eidēs t manifestū
Et ideo v̄ illa dicitur tuba ppter hoc

apostolorum

q̄ erit valde apta. Et dicit nouissima. q̄ post illā nō erit alia. Vñ Apls. i. Coz 15. Lanet em tuba: et mortui resurget in corrupti. Quā horribilis aut hec tuba sonet Hyperon. inuit cū dt. Cū dormieō siue vigilo siue aliqd fecero: sp̄ illavox non uissime tube sonat in aurib⁹ meis. Surgite mortui et venite ad iudicium. Nec vox vt dt Chryso. audiet in celo. Et tūc vides debunt filiū hōis (vt ait lucas) venientem in nubib⁹ celi. Illuc veniet iohannes baptista cū oīb⁹ p̄phetis et patriarchis. Janitor celi petr⁹ cū oīb⁹ aplis et euāges listis. Stephan⁹ cū oīb⁹ q̄ suū innocētē sanguinē fuderūt p̄ dño. Nicola⁹ et martinus cū oīb⁹ p̄fessorib⁹. Katharina cū oīb⁹ virgib⁹. Elizabeth cū oīb⁹ viduas. Anna cū oīb⁹ cōiugatis. Regia celi cū oīb⁹ sacerdotib⁹ et religiosis. qui vlos ad mortē in ei⁹ obsequio pm̄aserūt. Itē vox hui⁹ tube audiet in iferno: vt ait Christo. Et tūc lucifer: sathanas: asmodeus. beelzebub veniet cū om̄i exercitu iferno/ rū. Itē audiet vox tube p̄ totū mūdum ab orientib⁹ ad occidētē. et resurget om̄es parit quoq̄ corpora in fra quieuerūt. Veniet illuc Layn. q̄ xp̄iū frēm suum occidit cū oīb⁹ homicidis. Judas cum oīb⁹ traditorib⁹ Pylat⁹ cū oīb⁹ iniquis iudicib⁹. Lamech cū oīb⁹ adulter⁹. Ananias et zaphira cū oīb⁹ monachis p̄petrātis. Athalía cū pueroz necatricibus. Et procedet q̄ bona fecerūt i vitā etnam. Qui p̄ mala egerūt. in suppliciū etnuz.

¶ Itē sciēdū q̄ iste articul⁹ debet nobis incutere timorem magnum. quia dō omnibus reddituri sumus districtā rationem. Ecclesiast. 12. Luncta que sunt adducet dominus ad iudicium. Nam reddituri sumus ratioē de omnibus cogitationibus nostris. Unde beatus Gregorius. Sic deus cogitationes vniuersitatis considerat. et cunctos gressus di numerat. ut nec minutissime cogitationes que apud nos vsluīluerunt, tuis iudicio indiscissa remaneant. Sa-

pientie. i. In cogitationibus lmpij interrogatio erit. Item dō omnibus verbis Dathei. 12. De omniverbo ocioso qđ locuti fuerint homines. et c. Item de omnibus operibus nostris que gessimus in corpore. sc̄z de om̄i gressu. visu. tactu. auditu. et sic de alijs. Apostolus. Om̄nes nos manifestari oportet ante tribunal christi: ut referat vniusquisq; prout gesserat in corpore suo: siue bonum: siue malum. Item de rebus temporalibus quomodo lucratus es. quomodo posse disti: quomodo expendisti. Item quilibet de officio et artificio suo. scilicet faber sutor. sartor. pistor. et sic de alijs. Similiter officiales sicut magister ciuiū. et sic dō alijs. Itē quilibet de suo statu: siue i statu matrimoniali: siue individuali. siue in statu virginitatis. et sic de alijs.

Denono articulo:

Rēdo in sp̄m sanctum. Expeditis articulis specialiter respicē entibus personas patris et filij: nunc accedendum est ad eos qui etiam in trinitate respiciunt personam. videlicet spiritus sancti. Et istum articulū describit Jacobus minor frater symonis et iudei. Et merito. quia quilibet christianus tenetur credere hunc articulum. Quia sicut necessarium est ad salutem credere in patrem et in filium: ita et in spiritum sanctum. quia ipse est per omniam patris filio equalis quia est eiusdem essentie cum patre et filio. Ergo de necessitate salutis tenetur quilibet christianus credere q̄ spiritus sanctus procedit a patre et filio. In hoc greci errant q̄ dicunt q̄ solum a patre procedit. et non a filio quod est falsum et contra fidē. Unde canitur in symbolo. Qui ex patre filii oīs procedit. Unde etiam ab apostolo spiritus filii nuncupatur. Galat. 4. Divit deus spiritū filii sui in corda vestra. Ergo est spiritus filii. vt iis est a filio. Et

De symbolo

Ita planum est quod procedit ab eo. Ita scilicet quod spūs sanctus ab omnibus est considerandus. Quia per ipsum vivificamur Joannis. 6. Spūs est qui vivificat. nam qui caret spūs sancto: mortuus est. nam sic spūs rationalis necessarius est corpori ut illud vivificet. Si enim auferatur spiritus in puluerem reuertitur. Eodem modo spūs sanctus se habet ad animam. Unde p̄s. Auferes spūm eoz et deficiens. Item necessarius est nobis spūs sanctus. quia nisi per eum a malo liberamur: et bonum operamur. Unde Aug. in libro de gratia. Desiderate auxilium gratie qua sola oculis liberamur a malo. sine qua nullum progressus sine cogitando sive volendo et amando siue agendo facim⁹ bonum.

Dedecimo articulo.

Sicut eccliaz catholicaz hūc articulū descripsit bñus symō q̄ dicitur ē chanane⁹ frat̄ Jacobī minoris et sanguine⁹ salvatoris. Scilicet q̄ ille articul⁹ sic intelligit. i. credo in spiritum sanctum ecclesiam catholicaz sanctificantem. Item scilicet q̄ ecclia. i. congregatio fidelium et q̄libet hominē in gratia existens est membrum ecclie et Christus est caput. Unde Ephesi. 5. Ut est caput mulier⁹ sic Christus est caput ecclie. Et illi⁹ corporis anima est spūs sanctus. quia spūs est qui vivificat. Item sciendum q̄ fides catholica ē una quod patet ex hoc. quia omnes christiani precedentes et sequentes unam habuerunt et habebunt fidem. Ut dicitur in sententiaz. distin. 35. Nam procedentes christiani illa credebant futura que nos credimus preterita. utputa ipsi credebant explicitè vel implicitè filium dei nascitur⁹ passus moritur⁹ resurrexit⁹ celum ascensurus: hec oīa credimus iā facta scilicet filium dei incarnatum. passum. et ceterum. Multi autem saluatoris ad dūcēdū dñi oīpoterē timētes et diligētes sue salutis gratissimum promissorē credētes in promissione fidelē: sperātes certissimum redemptorem. in hac fide et expectatione salutis sunt. licet quando et q̄

li et quo ordine salus repromissa fuerit ignorarent. Igitur ecclesia dicit una extra quam nullus salvatur: et intra quam nullus damnatur. Hoc figuratum ē in archa noe in qua omnes qui fuerunt salvabantur: et omnes qui extra eam fuerunt submergebantur. Igitur periculorum est valde extra eccliam esse. Prescindit autem quis ab ecclia tripliter. Primo propter quodcumque peccatum mortale. quod licet peccatores sint de ecclia quantum ad numerum propter christianitatis signaculum et characterem: quem in baptismō consecuti sunt: tamen non sunt viui quantum ad meritum. Secundo propter heresim. Tertio propter excommunicatiōem. Qui in aliquo predicatione scient mortu⁹ esset non esset cum fidelib⁹ se peliend⁹. nec esset per eo orādū nec aliquod sacrificium offerendum. Secundo ecclia dicitur sancta. Hoc dicitur ad distinctionem ecclesie malignatū q̄ non est sancta: sed impura. p̄s. Odiu eccliaz malignatū. Sed ecclia catholica est sancta et pura que quidem sanctitas attendit ad similitudinem ecclie materialis que cum secreta lauatur et iungitur. Sic fideles loci sunt in virtute illius aque que exiuit de latere ipsius Christi. cuius virtute scilicet passionis Christi baptismus et alia sacramenta virtutem habent. Item fideles Christi vincuntur vincitione spirituali. hec autem vincitio est spūs sancti gratia. Simile est de hoīe: sicut de aere. in die enim spiritus est claritas nisi superueniat nebula: sicut in anima hominis semper est gratia spūs sancti: nisi ipsam expellat per immundiciā peccati. Dedit nam ei spiritus sanctus cum immundicia habitare iuxta illud. Que communicatio lucet ad te nebras. Et dicitur sancta. quod de ea in habitat. p̄s. Domine domum tuam decerpit crudelito. Ap̄ls. i. Col. iii. Nescitis quia templum dei estis. Luc. Templo dei inter vos est. Tertio de catholica. i. vniuersalis. Primo quantum ad locum. quod per totū mundū predicas. Romān. i. Fides haec annunciat in uniuersitate. p̄s. In omnem

Apostolorum xvij

terā exiuit sonus eoz. Secūdo qntuz ad sexum. qz nullus abjicit sive sit iuuenis sive senex. sive masculus. sive femia. Tertio quātū ad rps. quia oēs fideles qui fuerūt a pncipio ab ei iustiz qui vlsqz ad finem mudi erūt: hos continet ecclia et durabit ipa etiam vlsqz ad finē mundi. Quia regnū ecclie est firmissimum. ex quo nō est subuersum p tyrannos. s. ne ronem. dyocletianū. arrium. julianum qui fortissime impugnauerūt eccliam. et conatis sunt eam exterminare. S3 qnto pl' illos fideles martyrizauerēt: tato pl' multiplicati sunt. sicut filii isrl a pharaone oppressi plus fuerunt multiplicati: Exo. i. Immo nec antichrist⁹ pualebit adūsus eā. s. eā ex toto extīniādo. Gl̄ mat. xxvij Ecce ego vobiscuz sum vlsqz ad consummatōem seculi. sed post consummationem tunc remanebit in celo. Sed iam ecclia sancta diuisa est i tres. Una est in mndo. alia i purgatorio. tercia in celo. et hoc designatur in diuisione hostie que in tres partes diuidit i missis sacerdotum.

Convndecimo articulo. **T**unc corporum communionem remissionem peccatorum. Hunc articulum f'm Henricū de firma. posuit Judas tadeus frater symonis et iacobi. Pro quo sciendum qz sanctorum communionis est bonorum spiritualium p sanctos acqz sitorum congregatio. Unde in alia qz sunt nobis credenda etiā specialis est credenda communictio sc̄torum in ecclia. Nam oēs peccatores existentes sine peccato mortali participes sūt omnium bonorum qz sunt in ecclia per quodlibet membrum ecclie. Sicut si candela accendat p aliquo specialiter: omnes qui cū illo sunt beneficium candele percipiunt: nisi in yisu impediatur. scilicet obstatculo peccati mortal' qd obtenebrat intellectum et inficit affectum. Juxta illud psal. Participem me fac deus omnium timentium te. Ratio autem quare communia sunt bona ecclie est

charitas tynitas fidelium. quia charitas nō querit que sua sunt. sed quod utile ē et bonum multis. Ideo ipa est distributrix bonorum que sunt in ecclia. Qz bonū ecclie in singula membra corporis christi mystici distribuat potest declarari p tria exempla. Primum est in homine: cuz cibis fuerit bene digestus dirigit ad singula membra sana. Secunduz exemplū est in arbore in qua humor p radice attractus diuidit p singulos eius ramos saltem nō aridos. Tertium exemplū est in fonte emanante qz diuiditur in multis riuulis nō obstructos. Qn aut ab homine aliqd membrū v'l ab arbore ali qz ramus amputatur: ad illū nō mittitur nutrimentū. sic quādo ab ecclia aliquis pscinditur p heresim aut inobedientiam aut excommunicationem seu charitatis amissionem. tūc priuatur sanctorum cōmunione et bonorum ecclie participatōe. Et hoc qlibet christiano debet ab horre et fugere. quia sic absensus est in statu damnatoris et omnium honorum ecclie p uatus. Sunt autē tria pslida inter alia qz a sanctorum cōmunione proueniunt. sc̄z indulgentia prelatorum. preces sanctorum. et suffragia fidelium mortuorum. Unde est sciendū qz indulgentieveniunt dethezauro ecclie et sanctorum cōmunicione. Huc th̄ezaurum habent dispēre plati ecclie plus et minus huic et iste dando f'm causam rōnabilem. Quatuor tamē req̄runt ad hoc qz indulgentie valeant f'm Th̄o. sup. iiiij. dist. xx. Duo ex predictatis. et duo ex predictis suscipientis. Ex predictatis req̄ritur auctoritas et causa rōnabilis. sc̄z utilitas ecclesiastica. Ex predictis etiam duo. s. vt sit contritus et professus et faciat illud p quo indulgentia est data. Quo ad secundam partē articuli. s. remissionē pctōrum est tenēdū qz oē pctm sive sit actuale sive originale in ecclia p remediarī et mederi. Nam p baptismū tollit oē pctm in baptisato nō sicut accedit. sive h̄ qz rite baptisat̄ sit adulterium.

sue paulus Post baptismū atq[ue] c[on]fessio[n]is
q[ui] lapsus fuerit in peccato siue sit mortale
siue veniale poterit q[ui] verā p[re]niām repa-
ri. Ergo firmiter quilibet credere debet
q[ui] in ecclesia catholica est remissio omni-
um peccatorum. et in nulla alia secta. q[ui] extra
ecclesiam non est sal[vo]. Et contra istū articu-
lum faciunt hoīes despati: qui p[ro]p[ter]e ma-
gnitudinē yl[m] multitudinē peccatorū despe-
rant. q[uo]d ē maximū peccatum. Unū I[ust]is. de
sum. bo. Desperatio ē peccatum omni peccato.
Unū etiā Aug[ustinus]. sup iohem. Denomi-
nē desperādū ē: dum est in h[ab]ita. so-
lum em̄ desperatōis crīmē est q[uo]d mede-
ti non p[ro]t. Ergo credere debem⁹ remissi-
onē peccatorū.

C[on]tudo decimo articulo.

Arnis resurrectionē et vita[rum] eter-
nam amen. Hunc articulū po-
nit beatus Bartholomaeus ap[osto]l[u]s vbi
duo rāgit. Primo generalē resurrectōez
vbi dicit. carnis resurrectionem. Secū-
do etiā glām dices: vitā etiā. Circa
p[ro]mū notandum q[ui] oēs hoīes simul re-
surget in nouissimo die. Unū Jobis. 5.
Elenit hora in q[ui] oēs q[ui] in monumentis
sunt audiēt vocē filij dei. et qui audierint
vivēt. Itē ap[osto]l[u]s. i. ad Cor. 15. Oēs q[ui]
dem relurgemus. Unū credēdū est omni
christiano q[ui] libet homo idem in nu-
mero resurget cū eodē corpore in quo iam
vivit Unū Job. 19. Rursum circumabor
pelle mea: et in carne mea videbo deum
saluatorē meum quem visurus sum ego
sper nō aliis. Ad denotandū idēp[er]ita
tem p[ro]p[ter]e corporis. q[ui]vis em̄ corp[us] in cine-
rem et in puluerem redactum sit: tamen
oīa ista que spectat ad complemētū corpo-
ris redibit. et idem corpus resurget. Et
eadē aīa illius hoīis hoc idē corpus sibi
assumet. et ei p[ro]mūge. Hoc patr[us]. q[ui] si hoī
qui meruit debet p[ro]miari ut iustus ē: ne
cesserit: ut idem corp[us] et eadē aīa i resur-
rectō eitez p[ro]mūgan[do] que prius fuerunt
sunt p[ro]mūcta dū viuerēt an mortē. Hā si aīa
alio corp[us] assūmet: nō eēt resurreccio. sed

nouī corp[us] assumptio. Ex hoc patr[us] q[ui]
idem corpus in numero cuiuslibet electi
q[uo]d nūc est grossum. mortale. corruptibile.
defectuolum. obscurū. passibile et gra-
ue: hoc erit in resurrectōe immortale. sub/
tile. incorruptibile sine defectu: et clarū. et
passibile et agile. Et dico notāter cuiuslibet
electi. q[ui] corpora reprobo[rum] erūt valde
passibilia grossa ponderosa et obscura.
S[ed] q[ui] queret q[ui] de etate resurgentū et q[ui]
titate. R[esponde]r[et]: oēs in eadē etate resur-
gent. sicut xps q[ui] fuit. xxiiij. anno p[re]x[rist]i et q[ui]
dimidij. Sic in eadē etate oēs resur-
ges tā senes q[ui] iuuenes. Et in illa q[ui]
titate stature resurget vnu[s]q[ue] q[ui] nūc
habuit vel habuisset si ad talē etatē que-
nir vel puenisset sine impedimentoo sui sta-
tus. Unū ap[osto]l[u]s ad eph. iiij. Donec occur-
ramus in virū pfectū in mēsurā etatē ple-
nitudinis xpi. X. Quātū ad secū-
dam p[re]m[er]itū articuli vbi dicitur
eternā. Sciendū q[ui] q[ui]libet homo debet
credere vitam eternā: q[ui] vita ipse de[us] est
Jobis. xiiij. Ego sum via veritas et vi-
ta. Et ideo anima que semp erit p[ro]mūcta
deo semp habebit vitam eternam. Et
nota q[ui] vita eterna omnibus bonis ab-
undat. Et ideo est finis omnū desideri
orum nostrorum. nam in vita eterna sen-
sus delectabitur. intellectus illuminabi-
tur. affectus quietabitur. appetitus sa-
tiabitur. Unū Augustini libro. ii. de
cūitate dei. Ochare illam vitam ap[osto]le
ci debuisti vbi est vita sine morte. lux
sine tenebris. iuuēt sine senectute. p[ax]
sine discordia. voluntas sine iniuria. reg-
num sine commutatōe. quia non amittitur.
Unū Jobānis. xvi. Gaudium
vestrum nemo tollerat a vobis. Et eāt ex-
cellens est illud gaudium: et tam multa
sunt ibi bona q[ui] de singulis dicere q[ui] ibi
erunt deficit humanus intellectus. nō
solum humanus heretaz angelicus. ap[osto]lo
attestatē. q[ui] ait. i. Lho. iiij. Q[ui] nec oculū
vidit: nec aur[is] audiuit: nec in cor homi-
nis ascendit q[ui] p[ro]parauit deus his q[ui] dili-

gē illū. Unū etiā p̄s. Qm̄ mille ani an
oc̄los tuos sicut dies hesterna q̄ p̄terit
Ad quā vitā nos p̄ducat iesus xp̄s ma
ne filius: q̄ sine fine vīnit et regnat Amē

Incipit tractat⁹

de septem sacramentis.

A

Sacramēta sunt septē q̄ de
us instituit. et in q̄libet sa
cramēto daf grā digne re
cipienti ip̄m sacramētum

Querif q̄ sunt sacramenta
nc̄citat̄. R̄ndeō fm Ray. q̄ qnq̄. s.
baptism⁹. ɔfirmatio. eucharistia. p̄ma.
et extrema vñctio. Et dicūtur nc̄citat̄
qz sunt in precepto. et tenet q̄libet ad ea
suscipienda p̄ loco et tpe. Reliq̄ duo sunt
sacramēta voluntat̄. s. ordo et matrimo
niū. Querif vtrū sacramēta debeant
pc̄toribus dari. R̄ndeō fm Raymū
dū ppter occulta pc̄tā nō p̄nt sacramē
ta denegari alicui nisi p̄ amonitōēz secre
tam in sp̄cāli: vel publicā factā in gene
rali. vt p̄t̄ de p̄se. di. h. c. phibear. Exi
stens aut̄ in pc̄tō mortali: siue occulto si
ue manifesto mortalr̄ peccat recipiēdo
vt p̄t̄ dist. xl. c. multi. et. xc. c. illb. xi. q.
ij. c. audi. Silr̄ et ministrās sacramēta
in pc̄tō mortali peccat mortalr̄. Queri
tur. vtrū possint iterari sacramēta. R̄n/
deo tria sacramēta nō p̄nt iterari. s. bap
tism⁹ et ɔfirmatio et ordo. qz in collatōe
cuīslibet trīū predictoꝝ im̄p̄mis caract
aie. q̄ etiā p̄ mortē ab aia non p̄t separari.
Unū si q̄s resuscitaref nō esset baptisan/
dus. nec ɔfirmādus. nec reordinādus.
Sec⁹ est d̄ q̄tuor alijs sacramētis Unū
Hugo de scō vic. dt. Si lazarus p̄ re
suscitatōem voluisset resumplisse vxorez
suā: oportuisset q̄ d̄ nouo ɔtraxiſ. Unū
p̄ mortē soluif m̄rimoniū. Silr̄ euhari
stia et p̄ma et extrema vñctio reiterant̄

De p̄mo sacramēto. s. baptismit

Aptisimus est p̄mū sacramētū et
ianua oīm sacramētoꝝ. etiā est

fundamentū oīm sacramētoꝝ. quia nul
li cōserf an ip̄m in ecclia aliq̄d sacramē
toꝝ. Querif quis sit effectus cathecis
mi. Respōdeo fm Tho. in. iij. dist. vi.
q̄ exorcismus habet effectū in corpore et
in aia. quia minuit p̄tatem demonis ne
possit tantū in hoīe sicut p̄us. ne baptis
mum et alia bona impeditat. Sed p̄dici
ta potesta s̄ demōis totalr̄ in baptismito
tollit Sicut pharo p̄us flagellatus est
pplo nō egresso de egypto. et postea po
pulo egresso totalr̄ i mari rubro (quod
est figura baptismiti) ē submersus. Que
rif. vt p̄ omes teneant̄ ad baptismitū. Re
spōdeo fm Tho. in. iij. dist. vi. Quili
bet tenet etiā sanctificatus in vtero xp̄/
ter tres rōes. Primo qdēm ppter acqrē
dum characterē quo adunet pplo dei. et
quasi deputet ad p̄cipiēda diuina sacra
mēta. Scđo vt p̄ baptismiti suscep̄tō em
passioni xp̄i corporaliter cōformet Ter
tio ppter bonū obediētie. qz p̄ceptuz de
baptismito oībus datum est. Johis. iij.
Nisi q̄s renat̄ fuerit ex aqua et c. Que
rif vtrū baptismitus aque possit in ali
quo suppleri. Respōdeo fm Petruz de
tharentasia fm cōem legem non p̄t in
p̄uulis suppleri: cum nō possint habere
vsum liberi arbitrii. Sed si p̄ christo oc
cideretur: p̄ie credif q̄ saluarenf sine ba
ptismito aque. In adultis aut̄ p̄t suppleri
p̄ baptismitum flaminis siue contritiois
et p̄ baptismituz sanguinis. id est marty
ri. Et hoc intellige quādō est articulus
necessitatis. Queritur vtrū puer in
vtero existens possit baptisari. Respō
deo fm Thomā vbi supra: nō potest.
quia talis deo notus est non ecclie. nec
subiici potest operatiōi ministrorum ec
clesie. Unde Augustinus dicit. q̄ sicut
qui non vixit nō potest mori. ita qui na
tus nō fuerit nō potest renasci. Nō de
bet aut̄ mater scindi ut puer poscit na
sci et baptisari Quia fm ipsum nō sunt
facienda mala ut euenerint bona. debet
tamen ip̄a mater scindi si iam defuncta